

Kırmızı fularlı kız ya da alatuka enternasyonalizm

Garbis ALTINOĞLU

6 Haziran 2017

En özverili savaşım için çağrı yapmak ve özellikle de bu özveriyi yapmak, yapma yürekliliğini göstermek kararlılığı karşısında kim şapkasını çıkarmazlık edebilir ve hell olsun! demekten beri durabilir ki? Böylesi yürekli, gözüpek ve güzel insanlar olmadan bırakın bir devrim yapmayı, çoğu kez sınıf düşmanının ve siyasal gericiliğin sıradan saldırılarının bile püskürtülemeyeceğini kim yadsıyabilir ki? Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu jeografisinin sınıf savaşımı tarihi bunun böyle olduğunu onyıllardır, hatta daha da uzun bir süredir gösteriyor ve çok büyük olasılıkla bundan böyle de göstermeye devam edecek. MLKP'li olduğu söylenen ve Rakka civarında YPG gerillalarıyla IŞİD terör örgütüne karşı omuz omuza savaşırken 29 Mayıs'ta şehit olan Ayşe Deniz Karacagil işte bu yürekli, gözüpek ve güzel insanların en son örneklerinden biri.

Ama, devrimci amaç ve güdülerle yapılan böylesi büyük özveriler, bir parçasını oluşturdukları devrimci strateji ve/ ya da taktiğin doğruluğunu kanıtlamaya yetmezler hatta tersine bazı durumlarda bu strateji ve/ ya da taktiğin yanlışlığını gizlemeye de hizmet edebilirler. Türkiye ve dünya devrimci süreci bu saptamanın bir dizi örneğini sunar bize. Bunun en çok bilinen örneklerinden biri devrimin, Çar'ı ve diğer yüksek devlet görevlilerini öldürmek suretiyle başlatılıp başarılabileceğini savunan Narodnaya Volya (=Halkın İradesi) ve devamı olan örgütlerdi. Marksizm ile az çok haşır neşir olmuş olan herkes Lenin'in, 1902'de kaleme aldığı Ne Yapmalı? adlı ölümsüz yapıtında

ekonomistler ile teröristler, yani SvobodaDevrimci Sosyalist grubu arasındaki ortak yanları anlatırken şunu söylediğini anımsayacaktır:

Ekonomistlerle günümüzün teröristleri arasında ortak bir kök bulunuyor bu, bir önceki bölümde genel bir olgu olarak ele aldığımız ve şimdi, siyasal çalışma ve siyasal savaşım üzerindeki etkisi çerçevesinde inceleyeceğimiz kendiliğindenliğe tapınmadır. Günlük tekdüze savaşımı' vurgulayanlarla (yani ekonomistlerle -G. A.) bireylerin en özverili savaşımı için çağrı yapanlar (yani teröristler -G. A.) arasındaki fark o denli büyüktür ki, söylediklerimiz ilk bakışta paradoksal gözükebilir. Ama bu, bir paradoks değildir. Ekonomistlerle teröristler sadece, kendiliğindenliğin farklı kutupları önünde boyun eğmektedirler: ekonomistler salt işçi hareketi'nin kendiliğindenliği önünde boyun eğerken, teröristler devrimci savaşım ile işçi sınıfı hareketini ayrılmaz bir bütün içinde birleştirme yeteneğinden ya da olanağından yoksun aydınların tutkulu öfkesinin kendiliğindenliği önünde boyun eğmektedirler. (Selected Works, Cilt 2, Londra, Lawrence & Wishart Ltd, 1936, s. 94) diyordu.

Bugünkü somut koşullarda, Kürt ulusal hareketi için değil, ama Türkiye devrimci hareketinin, eski halinin gölgesi konumundaki örgütlerinin önemli bir bölümü için benzer bir durumun söz konusu olduğunu söyleyebiliriz. Kendisini, komünist ya da Marksist olarak tanımlayan ve son yıllarda Kürt ulusal hareketiyle uyumlu ya da onunla eşgüdümlü bir çizgi izlemeye özen gösteren bu örgütlerin konumu, tam da Lenin'in işaret ettiği bu zayıflığa uymaktadır: devrimci savaşım ile işçi sınıfı hareketini ayrılmaz bir bütün içinde birleştirme yeteneğinden ya da olanağından yoksunluk. Bu zayıflığın, öyle sıradan bir hata falan değil, Türkiye devrimci hareketinin temel ve olmazsa olmaz eksikliği olduğunun altını kalın bir çizgiyle çizelim. Objektif koşullardan ve Türkiye'nin tarihsel evriminin özelliklerinden kaynaklanan hafifletici nedenleri olmakla birlikte bu temel ve olmazsa olmaz eksiklik asla geçiştirilemez, bağışlanamaz ve gözardı edilemez. Lenin işte bundan ötürü Aralık 1900'de kaleme aldığı, Hareketimizin İvedi Görevleri adlı makalesinde şöyle demişti: İşçi sınıfının siyasal gelişimine ve siyasal örgütlenmesine yardım etmek, bizim başlıca ve temel görevimizdir. Bu görevi arka plana itenler, savaşımın her türlü özel görev ve metotlarını buna bağımlı kılmayı reddedenler, yanlış bir yol izlemekte ve harekete ciddi zararlar vermektedirler. (aynı yerde, s. 12)

Aslında Türkiye ve Kürdistan'a baktığımızda gerek, içinde savaşım verdikleri

sosyo-ekonomik ortam ve koşullar, gerek talep ve hedefleri ve gerekse tarihsel ve siyasal evrimleri bakımından birbirine benzemez iki örgüt tipiyle ve iki farklı devrim hedefiyle karşı karşıya bulunuyoruz. Bir tarafta bağımlı ya da sömürge ulus konumundaki Kürt halkının, özerklik ya da bağımsızlık amaçlı, esas itibariyle silahlı savaşım sürecinde gelişmiş ve geline nokta bir proto-devlet konumunda bulunan bir ezilen ulus hareketi, yani PKK/ KCK bulunuyor. Diğer tarafta ise demokratik ya da sosyalist devrim, yani varolan devlet makinesini yıkmaya amaçlı, ancak Türkiye işçi sınıfı ve halkı arasında örgütlenmede başarılı olamayan, ciddi bir kitle tabanından yoksun ve giderek daralan bir dizi örgütçük bulunuyor. Dahası bunlardan, hedefine erişmek için varolan devlet makinesini yıkmak zorunda olmayan birincisi Kürt halkının geniş katmanlarının desteğine sahipken ikincisi Türkiye işçi sınıfı ve halkı arasında örgütlenme ve taban bulmada başarısızdır. Toplumsal ve siyasal karakterleri farklı olan bu iki taraf arasında bir uyum ve eşgüdüm sağlamanın, az önce saydığım faktörlere bağlı olarak ideal/ en iyi koşullarda bile zor olacağı anlaşılabılır. Artık bir proto-devlet konumuna erişmiş bulunan ve liderleri son derece pragmatik olan PKK/ KCK'nın emperyalist devletlerle uzlaşma, hattı işbirliği arayışlarını içeren bir çizgi izlemesi ve Türk burjuva devleti de içinde olmak üzere bölge devletleriyle bazan savaşması ve bazan flört ve uzlaşma arayışı içinde olmasının bile tek başına böylesi bir uyum ve eşgüdüm sağlamayı olanaksız kılacağı ortadadır. PKK/ KCK ile çok yakın bir eylem birliği/ bağlaşma kurmaya girişen bu grupların son derece zayıf, hatta marjinal yapılar olması ve ulusal hareketle -zorunlu olarak- asimetrik bir ilişki içinde olmaları durumu daha da zorlaştırmaktadır. PKK/ KCK ve onun Rojava ya da Kuzey Suriye'deki eşi PYD de zaman zaman anti-emperyalist ve anti-faşist bir söyleme başvurmakta ancak onların, esas olarak böylesi bir hedefe, yani bölgedeki gerici devletleri yıkmak ve onların yerine devrimci-demokratik devletler kurma hedefine sahip olmadığını anlamak için bu örgütlerin tarihine ve liderlerinin açıklamalarına kabaca göz atmak ve güncel gelişmeleri izlemek yeter de artar bile. (Bkz. EK 1)

Evet, son yıllarda, devrimci savaşım ile işçi sınıfı hareketini ayrılmaz bir bütün içinde birleştirme yeteneğinden ya da olanağından yoksun olan ve dahası giderek daha da daralan ve etkisiz hale gelen Türkiye devrimci hareketi içinde, PKK'ne ya da bu örgütün Rojava ya da Kuzey Suriye'deki eşi PYD'ne yaslanarak, onun eteğine yapışarak ve onun peşinden sürüklenerek politika yapma eğilimi ya da modası giderek daha da güçleniyor. Kuruluşunu 12 Mart 2016'da Kandil'de yapılan bir toplantıda duyuran ve PKK'nin yanısıra MLKP,

TKP/ML, DKP, MKP, TKEP/L, TİKB, THKP-C/MLSPB ve Devrimci Karargh adlı örgüt ve grupları kucaklayan Halkların Birleşik Devrimci Hareketi, bu eğilim ya da modanın en son ürünü ya da göstergesi. (Bkz. EK 2) Peki bu eğilim ya da modayı ve ona uygun düşen bir eylem çizgisi izlemeyi enternasyonalizm olarak adlandırabilir miyiz? Bence hayır. Binlerce ve hatta onbinlerce savaşçısı bulunan Kürt ulusal hareketinin silahlı eylemlerini -ve diğer etkinliklerini- sürdürebilmek için, bu Türkiyeli örgütlerden gelen birkaç düzine savaşçıya ve kadroya gereksinimi yok. Bu koşullarda, böylesi bir enternasyonalist katkı ister istemez, sembolik ve duygusal bir nitelik taşıyan bir dayanışma eylemi olmanın ötesine geçemez dolayısıyla gerçek bir askeri ve siyasal değer taşımaz ve taşıyamaz.

Peki Kürt halkının ASIL GEREKSİNİMİ böylesi bir dayanışma mıdır? Hayır. Onun asıl gereksinimi güçlü bir Türkiye devrimci hareketinin yaratılması, en azından bu doğrultuda ilerlenmesidir bir başka deyişle bu örgütlerin Türkiye işçi sınıfının, yoksul emekçilerinin ve gençliğinin demokrasi ve sosyalizm savaşımını yükseltmesi, en azından İslami-faşist rejime ve Türk burjuva devletine nisbeten güçlü darbeler indirebilecek bir siyasal-örgütsel düzeye erişmesidir. O halde Rojava'ya birkaç savaşçı göndermek ve orada birkaç şehit vermek, Türkiyeli bir devrimci örgütün enternasyonalist olup olmadığının gerçek ölçütü olamaz.

Daha da önemlisi şu: Adıgeçen Türkiyeli örgütlerin kendi son derece sınırlı kadro kaynaklarını PYD'nin saflarında IŞİD ve benzer İslami terör örgütlerine karşı seferber etmesinin yol açtığı ve açacağı çok ciddi bir tehlike var. O da bu alanda, yani Suriye ve Rojava'da yapılan özverilerin dikkatleri, bu örgütlerin GERÇEK ve İVEDİ görev ve sorumluluklarından uzaklaştırması ve onların bu temel ve yakıcı eksikliklerinin üzerini örtmeye hizmet etmesidir. Tabii, hiç kimsenin karşı çıkamayacağı romantik bir şehitlere saygı retoriğiyle. Oysa bu örgütler açısından asıl önemli olan, Batı'daki Türkiye işçi sınıfı, yoksul emekçileri ve gençliğinin saflarında örgütlenmek, varolan düzene karşı çıkmak için pek çok nedeni olan bu yığınların devrimci potansiyelini açığa çıkarmak ve onları demokrasi ve sosyalizm kavgasına seferber etmek için uğraşmaktır. Şehitlere saygı, ancak bu yol tutularak yerine getirilebilir. Bu temel görevin zorluklarından yılıp Rojava'da vb. PYD ile eşgüdüm halinde ve onun yarattığı olanakların şemsiyesi altında savaşa katılmak, tam da Lenin'in işaret ettiği hataya denk düşmektedir: devrimci savaşım ile işçi sınıfı hareketini ayrılmaz bir bütün içinde birleştirme yeteneğinden ya da olanağından yoksunluk. Bir

başka deyişle, böylesi bir alaturka enternasyonalizm yolunu tutanlar bu tutumlarıyla, Türkiye halkını bilinçlendirme ve devrimcileştirme doğrultusunda herhangi bir şey yapamayacaklarını üstü örtülü bir tarzda da olsa itiraf etmektedirler.

Tartıştığımız sorunun bir de PKK'nin anti-emperyalist bir perspektif yoksunluğundan ve pragmatizminden kaynaklanan şöyle bir yanı var: Halihazırda Rojava'da vb. sürdürülen savaş, öncelikle IŞİD vb. İslami terör örgütlerini hedef alıyor. PYD'nin bu terör örgütlerine karşı savaşmak suretiyle Suriye ve bölge halklarının güvenliğine yaptığı katkıyı anmamak ve alkışlamamak olmaz. Ancak bu terör örgütlerinin, ABD ve Batı Avrupa emperyalistleri ve onların istihbarat örgütleriyle doğrudan ya da dolaylı bağları olduğu tartışma götürmez bir gerçek. Tıpkı şimdilerde bu devletlerin, adigeçen örgütleri bir yandan kollarken, bir yandan da hedef almalarının tam bir ikiyüzlülük olması gibi. 2001'de Afganistan'ı hedef alan saldırıdan bu yana El Kaide, IŞİD vb. İslami terör örgütleri, bir yandan ABD ve ortaklarının bölgeye askeri müdahalelerinin gerekçeleri yapılırken, bir yandan da Londra, Paris, Brüksel gibi kentlerde yaptıkları terör eylemleriyle, Batı tekelci burjuvazisinin burjuva-demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamasının yararlı araçları konumundalar. Bu gerçekten çıkarılması gereken sonuç ise şudur: IŞİD vb. İslami terör örgütlerini hedef alan savaş, tutarlı olacaksa eğer, şu ya da bu ölçüde, şu ya da bu evrede, ama mutlaka Batılı emperyalistleri de hedef almak zorundadır. Ama, herhalde hiç kimse ne PKK/ KCK'nın ve ne de PYD'nin böyle bir yönelimi olduğunu ya da gelecekte olabileceğini söylemeye kalkmayacaktır. Bu bakımdan, Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nin hedeflerini anlatan açıklamada emperyalistlere ve yerli gerici faşist işbirlikçi iktidarlara yönelik saptamaların bir demagojiden öte bir değeri olmadığı ortadadır.

EK 1:

Abdullah Öcalan'ın 21 Mart 2013 tarihli Newroz mesajı'ndan

Yüz binler çözüm istiyor Bizim kavgamız hiçbir ırka, dine, mezhebe veya gruba karşı olmamıştır, olamaz. Bizim kavgamız ezilmişliğe, bilgisizliğe, haksızlığa, geri bırakılmışlığa her türlü baskı ve ezilmeye karşı olmuştur. Bugün artık yeni bir Türkiye'ye, yeni bir Ortadoğu'ya ve yeni bir geleceğe

uyanıyoruz.Silahlı direniş sürecinden, demokratik siyaset sürecine kapı açılıyorBugün yeni bir dönem başlıyor.Silahlı direniş sürecinden, demokratik siyaset sürecine kapı açılıyor.

Siyasi, sosyal ve ekonomik yanı ağır basan bir süreç başlıyor demokratik hakları, özgürlükleri, eşitliği esas alan bir anlayış geliyor.

Biz, onlarca yılımızı bu halk için feda ettik, büyük bedeller ödedik. Bu fedakarlıkların, bu mücadelelerin hiçbirisi boşa gitmedi. Kürtler özbenliğini, aslını ve kimliğini yeniden kazandı.

Silahlar sussun, fikirler ve siyaset konuşsunArtık silahlar sussun, fikirler ve siyasetler konuşsun noktasına geldik. Yok sayan, inkar eden, dışlayan modernist paradigma yerle bir oldu. Akan kan Türküne, Kürdüne, Lazına, Çerkezine bakmadan insandan, bu coğrafyanın bağrından akıyor.Silahlı unsurlarımızın sınırötesine çekilme vakti gelmiştirBen, bu çağrıma kulak veren milyonların şahitliğinde diyorum ki artık yeni bir dönem başlıyor, silah değil, siyaset öne çıkıyor. Artık silahlı unsurlarımızın sınır ötesine çekilmesi aşamasına gelinmiştir.

Yüreğini bana açan, bu davaya inanan herkesin sürecin hassasiyetlerini sonuna kadar gözeteyeceğine inanıyorum.Bu son değil, yeni bir başlangıçBu bir son değil, yeni bir başlangıçtır. Bu mücadeleyi bırakma değil, daha farklı bir mücadeleyi başlatmadır.

Etnik ve tek uluslu coğrafyalar oluşturmak, bizim aslımızı ve özümüzü inkar eden modernitenin hedeflediği insanlık dışı bir imalattır.Kürdistan ve Anadolu tarihine yaraşır şekilde tüm halkların ve Kültürlerin eşit, özgür ve demokratik ülkesinin oluşması için herkese büyük sorumluluk düşüyor. Bu Newroz münasebetiyle en az Kürtler kadar Ermenileri, Türkmenleri, Asurları, Arapları ve diğer halk topluluklarını da yakılan ateşten kaynaklı özgürlük ve eşitlik ışıklarını, kendi öz eşitlik ve özgürlük ışıkları olarak görmeye ve yaşamaya çağırıyorum.

Saygı değer Türkiye halkıBugün kadim Anadolu'yu Türkiye olarak yaşayan Türk halkı bilmeli ki Kürtlerle bin yıla yakın İslam bayrağı altındaki ortak yaşamları kardeşlik ve dayanışma hukukuna dayanmaktadır.Gerçek anlamında, bu kardeşlik hukukunda fetih, inkar, red, zorla asimilasyon ve imha yoktur, olmamalıdır.

Kapitalist Moderniteye dayalı son yüzyılın baskı, imha ve asimilasyon politikaları halkı bağlamayan dar bir seçkinli iktidar elitinin, tüm tarihi ve de kardeşlik hukukunu inkar eden çabalarını ifade etmektedir. Günümüzde artık tarihe ve kardeşlik hukukuna ters düştüğü iyice açığa çıkan bu zulüm cenderesinden ortaklaşa çıkış yapmak için hepimizin Ortadoğu'nun temel iki

stratejik gücü olarak kendi öz kültür ve uygarlıklarına uygun şekilde demokratik modernitemizi inşa etmeye çağırıyorum. Helalleşmenin zamanı Zaman ihtilafın, çatışmanın, birbirlerini horlamanın değil, ittifakın, birlikteliğin, kucaklaşma ve helalleşmenin zamanıdır.

Çanakkale’de omuz omuza şehit düşen Türkler ve Kürtler Kurtuluş Savaşı’nı birlikte yapmışlar, 1920 meclisini birlikte açmışlardır.

Ortak geçmişimizin önümüze koyduğu gerçek ortak geleceğimizi de birlikte kurmamız gerektiğidir. TBMM’nin kuruluşundaki ruh, bugün de yeni dönemi aydınlatmaktadır. Tüm ezilen halkları, sınıf ve kültür temsilcilerini en eski sömürge ve ezilen sınıf olan kadınları, ezilen mezhepleri, tarikatları ve diğer kültürel varlık sahiplerini, işçi sınıfının temsilcilerini ve sistemden dışlanan herkesi çıkışın yeni seçeneği olan Demokratik Modernite Sistemi’nde yer tutmaya, zihniyet ve formunu kazanmaya çağırıyorum. Çağdaş modernite ve demokratik düzen Ortadoğu ve Orta Asya kendi öz tarihine uygun, bir çağdaş modernite ve demokratik düzen aramaktadır. Herkesin özgürce ve kardeşçe bir arada yaşayacağı yeni bir model arayışı, ekmek ve su kadar nesnel bir ihtiyaç haline gelmiştir.

Bu modele yine Anadolu ve Mezopotamya coğrafyasının, ondaki kültür ve zamanın öncülük etmesi, onu inşa etmesi kaçınılmazdır.

Tıpkı yakın tarihte Misak-i Milli çerçevesinde Türklerin ve Kürtlerin öncülüğünde gerçekleşen Milli Kurtuluş Savaşı’nın daha güncel, karmaşık ve derinleşmiş bir türevini yaşıyoruz.

Son doksan yılın tüm hata, eksiklik ve yanlışlıklarına rağmen bir kez daha yanımıza, mağdur edilmiş, büyük felaketlere uğramış halkları, sınıfları ve kültürleri de alarak bir model inşa etmeye çalışıyoruz. Tüm bu kesimleri eşitlikçi, özgür ve demokratik ifade tarzının örgütlenmesini gerçekleştirmeye çağırıyorum

EK 2: Halkların Birleşik Devrim Hareketi adına Türkçe ve Kürtçe okunan metin:

HALKLARIMIZA

Emperyalistler ve gerici ulus-devlet yapıları Ortadoğu’da yaşanan tüm kitlesel katliamların baş sorumlusudur. Emperyalistlerin Suriye’ye müdahalesiyle bölgesel savaş tüm insanlığı tehdit eden topyekun bir dünya savaşına doğru evrilmektedir. Emperyalistler ve yerli gerici faşist işbirlikçi iktidarlar bir yandan bölgedeki statüko, iktidarlarını ve hakimiyetlerini güçlendirerek yeniden kurmak için kendi aralarında kıyasıya rekabet ederken, diğer yandan ulusal, dinsel ve mezhepsel temelde halkları birbirine kırdırarak tüketmesi için

de her türlü çabayı göstermektedir. AKP hükümeti emperyalistlerle birleşen ve çatışan çıkarları temelinde bölge halklarına karşı sürdürülen bu kanlı savaşta uluslararası ve bölgesel en kirli ittifaklar içerisinde. Aynı biçimde ülke içinde de tüm halklarımıza karşı kanlı ve topyekn bir saldırıya geçmiş durumdadır. Kendine yönelen tüm muhalefeti devlet terörü, sokak infazları, kitlesel katliamlar ve yaygın tutuklamalarla ezmeye çalışırken aynı zamanda Kürt halkına karşı da yüz binlik şehirleri tank ve top ateşiyle yerle bir ederek kitlesel soykırım uygulamaktadır. TC egemenlik sisteminin geleneksel, modern ve tüm gerici ve faşist güçleri arkasında toplayarak tüm muhalefeti ezmek ve tek parti diktatörlüğünü kurmak için çalışmaktadır. Bu kanlı ve faşist ittifakı da Kürt düşmanlığı üzerinden sürdürmektedir.

Bütün bunlar bir yandan halklarımız üzerinde ağır tahribata, acıya ve sömürüye yol açarken bir yandan da devrimci durumu olgunlaştırarak Halklarımızın Birleşik Devriminin önünü açmaktadır. Bugün bölgemizde ve ülkemizde devrim için imkanlar ve fırsatlar her zamankinden daha fazladır. Bu durum başaran bir devrimci öncülüğü acil ihtiyaç haline getirmiş bulunmaktadır.

Bu temelde dünyada ve bölgemizde ırkçı, dinci ve mezhepçi çatışmalar yükselirken bunlara alternatif olarak Rojava devrimi bütün gericilikleri reddeden ve tüm ezilenlere güven veren parlak bir umut ışığı olarak doğmuştur. Bundan dolayı Rojava ve birleşik olarak gelişen özyönetim direnişi emperyalizmin olduğu gibi faşist AKP ve TC'nin de hedef tahtasındadır.

Dolayısıyla bugün Rojava devrimini, Kürt öz yönetim direnişlerini ve halklarımızın Birleşik Devrim mücadelesini savunmak ve sürdürmek demek tüm ezilenlerin, emekçilerin, aydınların, demokratların ve tüm halkın can güvenliğini ve geleceğini savunmak demektir. Söz konusu bütün değerlere sahip çıkmak demek dünya halklarının geleceğini savunmak demektir. Bu düzen altında Türkiye'de hiçbir toplum kesiminin geleceği güvende değildir. Aleviler, laik demokrat kesimler, emekçiler, yoksullar, tüm muhalif güçler saldırı altındadır. Kürt özyönetim direnişleri kırılırsa AKP aynı saldırganlıkla ve acımasızlıkla Türkiye'deki muhalefeti kanla bastıracaktır.

Dolayısıyla Türkiye'de tüm ilerici, devrimci güçlerin ve emekçi halkın geleceği Kürt direnişinin geleceği ile iç içe geçmiştir.

Bizler Türkiye ve Kürdistan devrimci ve sosyalist güçleri olarak işbirlikçi faşist AKP ve TC egemenlik sistemine karşı silahlı mücadele de dahil tüm alanlarda ve tüm araç ve yöntemlerle devrimi yükseltmek için güçlerimizi Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nde birleştirdik. Birliğimiz dışımızdaki tüm direniş güçlerine açık olduğu gibi oluşacak tüm mücadele ve eylemlerin de içinde

olacak, destek sunacak ve ileriye taşıyacaktır.

Birleşik Devrim Hareketimiz emperyalizme, kapitalizme, şovenizme, faşizme ve ırkçılığa karşı halklarımızın demokratik ve özgür geleceğini kazanmayı hedefler. Sistemle bütünleşen faşist AKP'nin toplumsal dayanaklarıyla birlikte halkın devrimci gücüyle yıkılmasını zorunlu görür.

AKP hükümeti toplumla birlikte doğayı da imha etmektedir. Kadına ve gençliğe düşmandır. İşçi sınıfı ve tüm emekçiler üzerinde sömürüyü ağırlaştırıp, kölelik koşullarını dayatmaktadır. Tüm halk kesimleri üzerinde baskıcı ve katliamcıdır.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, AKP hükümeti ve TC burjuva devletinin saldırısı altındaki tüm bu güçleri eğitip örgütlemeye ve birleştirip mücadeleye seferber etmeyi esas alır.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi ekolojik ve kadın özgürlükçü toplum için, işçi sınıfı ve emekçilerin hak ve özgürlüklerinin elde edilmesi için, Türkiye'de halk iktidarını ve Kürdistan'da demokratik öz yönetimleri kurarak halklarımızın özgür geleceğinin kazanılması için mücadele eder.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, faşizm ve gericilikten zarar gören herkesi başta kadınlar, gençler, işçiler ve emekçiler olmak üzere tüm ezilen halk kesimlerini özgürlük, demokrasi ve halkların kardeşliği için örgütlenmeye, birleşmeye ve mücadele etmeye çağırır.

Eğer önlenmezse mevcut durum kaçınılmaz olarak daha kanlı bir diktatörlüğe doğru gidecektir. Bu gidişi engelleyecek hiçbir düzen gücü ve kurumu kalmamıştır. Bu gidişi yalnız ve yalnız halkların birleşik direnişi ve devrimi önleyebilir. Ya daha kanlı bir diktatörlük kurulacak ya da halklarımız örgütlenip silahlanarak cihatçı faşist AKP çetesini dayanaklarıyla birlikte yerle bir edecektir.

Faşizm yıkılacak, halklarımızın birleşik devrimi kazanacaktır.

Faşizmi halklarımızın birleşik devrimi ile ezeceğiz.

HALKLARIN BİRLEŞİK DEVRİM HAREKETİ

**(TKP/ML- PKK- THKP-C/MLSPB- MKP- TKEP/LENİNİST- TİKB- DKP-
DEVRİMCİ KARARGAH- MLKP)**

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln

üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)